

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE
Oddelek v Mariboru
Ulica škofa Maksimilijana Držečnika 6
2000 Maribor

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	01-12-2011	Šig. znak:
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Šifra zadeve: 090-161/2010/17		

II U 187/2011-14

SODBA
V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Mariboru je v senatu pod predsedstvom višje sodnice svétnice Vlaste Švigelj Gabrovec, ob sodelovanju višje sodnice Violete Tručl in višje sodnice svétnice Sonje Kočevar kot članic senata ter pravosodne svétnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice v upravnem sporu, ki ga je začela tožeča stranka Občina Cankova, Cankova 25, Cankova, ki jo zastopa Odvetnik Janez Kaučič iz Gornje Radgone, zoper toženo stranko Republiko Slovenijo, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Vošnjakova 1, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožnice zoper odločbo Informacijske pooblaščenke, št. 090-161/2010/17 z dne 23.3.2011, na nejavni seji dne 8.11.2011

odločilo:

1. Tožba se zavrne.
2. Zahteva tožeče stranke za povrnitev stroškov upravnega spora se zavrne.

Obrazložitev

Z izpodbijano odločbo je Informacijska pooblaščenka pritožbi prosilca ugodila, odločbo Občine Cankova št. 090-02/2010 z dne 17.8.2010 odpravila in tožeči stranki naložila, da prosilcu v roku 30 dni od prejema odločbe posreduje fotokopije v 1. točki prvega odstavka izreka izpodbijane odločbe navedenih dokumentov, pri tem pa mora pri posameznih dokumentih pred izročitvijo listine prosilcu prekrito ime in priimek oseb. Predmet presoje informacijske pooblaščenke in posledično tega upravnega spora so dokumenti, ki jih je prosilec v vlogi naslovljeni na informacijsko pooblaščenko opredelil kot pogodbe in računi za rekonstrukcijo ceste Domajinci-G.Črnci-Gerlinci-konto 4204021, pogodbe in računi za

rekonstrukcijo ceste Domajinci-G. Črnici-Gerlinci-konto 4204022, pogodbe in računi za rekonstrukcijo ceste Domajinci-G.Črnici-Romi-konto 4204023, pogodbe in računi za obnovo rokometnega igrišča-konto 4205012, nakazila konto 412 – dejavnost OGZ Cankova, zapisnik sestanka župana, in jeseni 2009 v zvezi z izgradnjo vodovoda v Domajincih, prijavo na razpis za sredstva za izgradnjo javne razsvetljave Korovci, pogodbe z izvajalci priprave dokumentacije za sekundarno vodovodno omrežje v Občini Cankova do konca leta 2009, pogodbe z izvajalci priprave dokumentacije za sekundarno vodovodno omrežje v Občini Cankova v letu 2010, pogodbe o odprodaji nepremičnin Občine Cankova – konto 722 in račune „tekoče vzdrževanje objektov – konto 402503 – vzdrževanje lokalnih cest – znesek 55.974,00 EUR“. Tožeča stranka je prosilčevo zahtevo za posredovanje fotokopij predmetnih dokumentov zavrnila, pri tem pa pojasnila, da zahtevane informacije izpolnjujejo vse pogoje za obstoj informacij javnega značaja po 4. členu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ, Uradni list RS, št. 24/2003 s spremembami), saj izhajajo iz delovnega področja organa in jih je le ta pridobil v zvezi s sklepi občinskega sveta Občine Cankova v mandatih 2002 do 2006 in 2006 do 2010. Tožeča stranka pa je prosilčevo zahtevo zavrnila, ker je tožnik od prvega dne s svojo skupino z lažnimi insinuacijami in pisarjenjem obračunaval in blatil župana in občinsko upravo. Vsi zahtevani dokumenti se nahajajo v prostorih in arhivih Občine Cankova in so bili tožniku kot članu občinskega sveta na voljo štiri leta, vendar je tožnik v teh štirih letih ignoriral vse, kar je bilo v interesu razvoja občine, in zlorabljal vse akte in Zakon o lokalni samoupravi.

Informacijski pooblaščenec je pri obravnavanju pritožbe ugotovil, da je v postopku na prvi stopnji prišlo do bistvenih kršitev pravil postopka, saj v postopek niso bili pozvani stranski udeleženci, to pomanjkljivost pa je odpravil informacijski pooblaščenec sam in v postopek kot stranske udeležence pozval Cestno podjetje Murska Sobota d.d., G.M.W. gradbeništvo, Branko Weindorfer s.p., Kmetijsko zadrugo Lenart, z.o.o., SGP Pomgrad d.d. in Tehnični biro d.o.o. iz Murske Sobote. Stransko udeležbo so prijavili SGP Pomgrad d.d., Cestno podjetje Murska Sobota d.d. in Kmetijska zadruga Lenart z.o.o.. Pooblaščenec je z vpogledom v upravni spis tudi ugotovil, da se odločba tožeče stranke nanaša na prosilca in tako razjasnil tudi to okoliščino, ki iz odločbe tožeče stranke ni razvidna.

Informacijski pooblaščenec ugotavlja, da v obravnavanem primeru ni sporno, da je tožeča stranka zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja na podlagi ZDIJZ, kot tudi ni sporno, da zahtevani dokumenti predstavljajo informacijo javnega značaja, je pa sporno ali obstajajo razlogi, ki opravičujejo zavrnitev prosilčeve zahteve. Tožeča stranka se v svoji odločbi ni sklicevala na nobeno od izjem po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, prosilčevo zahtevo pa je zavrnila z obrazložitvijo, da naj bi ta z lažnimi insinuacijami in pisarjenjem blatil župana in občinsko upravo, te okoliščine pa po ugotovitvah informacijskega pooblaščenca ne pomenijo izjeme od prostega dostopa po ZDIJZ. Pooblaščenec je zato po uradni dolžnosti z vpogledom v zahtevane dokumente sam presojal ali obstajajo izjeme od prostega dostopa po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ in ali je v tem primeru mogoče prosilcu omogočiti tako imenovani delni dostop do zahtevanih informacij javnega značaja. Informacijski pooblaščenec je ugotovil, da pri zahtevanih informacijah ne gre za podatke, ki bi bili opredeljeni kot poslovna skrivnost in torej ni podana izjema iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, glede izjem po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pa je pooblaščenec za vsak osebni podatek ugotavljal ali je varovan s predpisi s področja varstva osebnih podatkov in nadalje ali je za zahtevane dokumente mogoče uporabiti inštitut delnega dostopa po 7. členu ZDIJZ. Pooblaščenec je ugotovil, da je v vseh dokumentih varovane osebne podatke mogoče izločiti iz dokumentov, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, na ta način, da se na

dokumentih varovani osebni podatki prekrijejo, prosilcu pa se posreduje fotokopija tako popravljenih dokumentov, kot to izhaja iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe. Drugih izjem od prostega dostopa do informacij javnega značaja iz 6. člena ZDIJZ informacijski pooblaščenec ni ugotovil.

Tožeča stranka v tožbi zatrjuje, da gre v obravnavani zadevi za popolno zlorabo sicer z zakonom urejene pravice, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja. Prošilec namreč nima nobene dejanske ali pravne podlage, zaradi katere bi potreboval prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja. V prejšnjem štiriletnem mandatu je bil član občinskega sveta tožeče stranke in tudi odbora za finance, proračun in financiranje. Tako je imel vsakodnevno in v vsakem trenutku možnost in pravico vpogledati v listine, za katere sedaj predlaga, naj se mu posredujejo kot fotokopije in glede katerih mu je tožena stranka z izpodbijano odločbo ugodila. Z vsemi temi listinami se je torej v preteklosti že podrobno seznanil in v zvezi z njimi že razpravljal in odločal v okviru občinskega sveta in v svojstvu zgoraj navedenega odbora. Po mnenju tožeče stranke je prosilčev namen diskreditacija župana tožeče stranke, kar dokazuje tudi dejstvo, da je prosilec sprožil postopek revizije pri računskem sodišču, ki je pregledalo vso dokumentacijo tožeče stranke in podalo pozitivno oceno delovanja tožeče stranke. Zoper župana je vložil tudi več ovadb, državno tožilstvo pa je te zavrglo. Vse zahtevane dokumente je tožeča stranka prosilcu ponudila tudi na vpogled v sejni sobi na sedežu tožeče stranke, vendar pa tožnik s tem ni bil zadovoljen, čeprav do danes v zvezi s tem ni podal nobenih pripomb ali ugovorov. Tožeča stranka še navaja, da ima prosilec neomejeno možnost pridobiti podatke iz dokumentov, ki so predmet izpodbijane odločbe, tudi preko spletne stranke tožeče stranke, kjer so objavljeni vsi njeni dokumenti. Tožeča stranka predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne v ponoven postopek, zahteva pa tudi povrnitev stroškov upravnega spora.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo ugovarja aktivni legitimaciji tožeče stranke, ker tožeča stranka v tem postopku nima pravovarstvene potrebe. Iz tožbenih navedb namreč ni razvidno, katere svoje pravice varuje tožeča stranka, tožeča stranka pa je temeljna lokalna samoupravna skupnost in je kot taka dolžna zasledovati in varovati lokalni javni interes in ne dobrega imena župana. Razen tega pa tožena stranka še poudarja, da ZDIJZ omogoča vsakomur prost dostop do informacij javnega značaja ne glede na dejanski ali pravni interes. Tako za postopek ni relevantno vprašanje, kdo je prosilec in kakšno funkcijo oziroma delo opravlja ali ga je opravljal pri organu, od katerega zahteva dostop do informacij javnega značaja. Prosilcu tudi ni treba navesti razlogov, iz katerih zahteva dostop do informacij javnega značaja na prav določen način, niti mu ni treba izkazovati kakršnegakoli interesa na določenem načinu dostopa do informacij javnega značaja. ZDIJZ v 2. točki drugega odstavka 17. člena prosilcu tudi omogoča, da navede način, na katerega se želi seznaniti z vsebino zahtevane informacije (vpogled, prepis, fotokopija, elektronski zapis). Tožena stranka še navaja, da tožeča stranka v tožbi prvič navaja, da so vsi dokumenti, ki so predmet zahteve prosilca, objavljeni na spletni stranki tožeče stranke in tam prosto dostopni. Ker tožeča stranka ni obrazložila, zakaj teh novih dejstev ni navedla že v postopku izdaje izpodbijanega akta, se tožena stranka sklicuje na 52. člen Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1, Uradni list RS, št. 105/2006 s spremembami). Ne glede na to pa še dodaja, da si je po prejemu tožbe tožena stranka temeljito ogledala spletno stran tožeče stranke, pri tem pa na spletnem mestu ni zasledila dokumentov, ki so predmet zahteve prosilca.

Pri svojih navedbah sta obe stranki vztrajali tudi v svojih pripravljanih vlogah.

Tožba je bila vročena tudi _____, ki nastopa v tem upravnem sporu kot prizadeta stranka v smislu tretje alineje 16. člena v zvezi s prvim odstavkom 19. člena ZUS-1f, le-ta pa odgovora na tožbo ni vložil.

V skladu z drugim odstavkom 19. člena ZUS-1 so bili o predmetnem upravnem sporu obveščeni tudi SGP Pomgrad d.d., Cestno podjetje Murska Sobota in Kmetijska zadruga Lenart s pozivom, da lahko vstopijo v upravni spor kot stranski intervenienti, ki pa se na ta poziv niso odzvali.

Tožba ni utemeljena.

Sodišče se sicer ne strinja s stališčem tožene stranke iz odgovora na tožbo, da tožeča stranka nima aktivne legitimacije za vložitev tožbe. Informacijska pooblaščenka je izpodbijano odločbo izdala v zvezi s pritožbo prosilca za dostop do informacij javnega značaja zoper odločbo tožeče stranke (27. člen ZDIJZ) in tožeča stranka vsekakor ima aktivno legitimacijo za izpodbijanje te odločbe. O tem ali je ta utemeljena, pa je sodišče odločilo s to sodbo.

Glede tega pa je sodišče presodilo, da je izpodbijani upravni akt pravilen in na zakonu utemeljen iz razlogov, ki so navedeni v izpodbijani odločbi in se sodišče nanje v tej sodbi sklicuje (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). Zato je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo (prvi odstavek 63. člena ZUS-1), k tožbenim navedbam pa še dodaja:

Po prvem odstavku 1. člena ZDIJZ je vsakomur omogočen dostop in ponovna uporaba informacij javnega značaja, s katerimi razpolagajo državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb. To določilo torej določa subjekte, ki so na zahtevo prosilca dolžni posredovati informacije javnega značaja. Kaj je informacija javnega značaja, določa 4. člen tega zakona. To je informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja pa določa 6. člen ZDIJZ.

Kot izhaja iz zgoraj navedenega, v predmetni zadevi ni sporno, da je tožeča stranka zavezanec oziroma organ, kot pravi zakon, ki je dolžan posredovati informacije javnega značaja, niti da zahtevane informacije predstavljajo informacije javnega značaja v skladu s 4. členom tega zakona. Tožeča stranka nasprotuje izpodbijani odločbi s trditvijo, da prosilec _____, ki je podal zahtevo za dostop do informacij javnega značaja ni navedel dejanske ali pravne podlage, zaradi katere bi potreboval dostop do informacij javnega značaja, takšno ravnanje pa po mnenju tožeče stranke predstavlja zlorabo pravic.

Sodišče takšnemu stališču ne pritrjuje in se strinja z informacijskim pooblaščencom, da okoliščine, ki jih navaja tožeča stranka, ne pomenijo izjeme pri dostopu do informacije javnega značaja. Za dostop do informacij javnega značaja ni potrebno izkazovati posebne

pravne podlage za pridobitev informacij javnega značaja. Informacije javnega značaja so prosto dostopne vsem prosilcem, saj je z ZDIJZ prost dostop do informacij javnega značaja omogočen vsakomur (1. člen ZDIJZ). To je tudi v skladu z namenom zakona, ki je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravic fizičnih in pravnih oseb (prvi odstavek 2. člena ZDIJZ).

Ob tem je treba še dodati, da tožeča stranka v svoji odločbi sploh ni ugotavljala obstoja morebitnih razlogov, ki bi lahko predstavljali izjemo od dostopa do informacij javnega značaja po 6. členu ZDIJZ, je pa to storila informacijska pooblaščenka v svoji odločbi, v kateri izjem od dostopa do informacij javnega značaja, ni ugotovila, razen izjem po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej glede osebnih podatkov, ki so varovani v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, glede katerih je odločila, da jih je treba na zahtevanih dokumentih pred izročitvijo prosilcu prekriti.

V zvezi s tožbeno navedbo, da so zahtevane informacije prosilcu dostopne tudi preko spletne strani tožeče stranke, ki jo je tožeča stranka postavila šele v tožbi, vloženi v tem upravnem sporu, pa sodišče pojasnjuje, da lahko tožeča stranka v tožbi navaja nova dejstva in dokaze le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji in jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti v postopku izdaje upravnega akta (52. člen ZUS-1). V upravnem sporu namreč stranke ne smejo navajati dejstev in predlagati dokazov, če so imele možnost navajati ta dejstva in predlagati te dokaze v postopku pred izdajo akta (tretjo odstavka 20. člena ZUS-1). Ker tožeča stranka takšnih okoliščin ne navaja, je navedena trditev nedopustna tožbena novota.

— Izpodbijani upravni akt je torej tudi po presoji sodišča pravilen in na zakonu utemeljen, zato je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1.

Tožeča stranka je zahtevala tudi povrnitev stroškov postopka. Če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka (četrti odstavka 25. člena ZUS-1). Ker je sodišče tožbo zavrnilo, mora torej tožeča stranka sama nositi svoje stroške, zato je sodišče njen zahtevek za povrnitev stroškov zavrnilo.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

V Mariboru, 8.11.2011

Predsednica senata
Vlasta Švagelj Gabrovec, l.r.

Ta prepis je oglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: